

De Verklaring.

Tess zakt door haar knieën en buigt huilend verder voorover met haar bebloede handen voor haar gezicht. Het duurt niet lang voor dat haar beste vriendin Jen haar hand op haar schouder legt zonder iets te zegen haar armen om Tess heen slaat en zo blijft zitten terwijl ze in de verte de sirenes van de aanrijdende hulpdiensten horen.

Met piepende banden stopen de Politieauto's in de straat en rennen de politieagenten het huis in en naar de meiden toe.

"Wat is er hier gebeurt?" de meiden antwoorden beiden niet en blijven in elkaar gedoken op de grond zitten.

"Zijn jullie gewond?" vraagt de agent die naast de meiden staat.

"Wij hebben geen verwondingen" Antwoord Jen terwijl ze de agent aan kijkt. Op dat moment komen er een paar agenten naar buiten die samen met de andere agenten in gesprek gaan. Tess en Jen kunnen niet horen wat de agenten zegen maar ze weten waar het over gaat.

De agente komen naar de meiden toe en op een kleine afstand van een meter of vijf blijven ze staan met hun hand op de holster van hun dienstwapen.

"Oké we weten niet wat er hier gebeurd is maar jullie zullen beide mee moeten naar het bureau. Graag jullie handen waar we ze kunnen zien en langzaam overeind komen"

Jen klimt langzaam overeind met haar handen omhoog, Tess blijft huilend zitten met haar handen nog steeds voor haar gezicht. De politieagenten slaan Jen in de boeien en een vrouwelijke agent fouilleert haar. Terwijl haar collega's langzaam naar Tess gaan en ook haar rustig zonder problemen de handboeien om doen.

"Wij weten niet wat er gebeurd is, wij weten alleen wat wij hier zien en jullie zijn dan ook beide gearresteerd, Jullie zijn niet tot antwoorden verplicht en alles wat jullie zeggen kan tegen jullie gebruikt worden..." De meiden waren al niet meer aan het luisteren naar wat de agent allemaal aan het opzeggen was. Ze worden beide in een aparte auto gezet en vervoert naar het dichtstbijzijnde politiebureau, terwijl andere agenten het gebied afzetten.

Op het politiebureau wordt Tess door twee agenten uit de auto geholpen en naar binnen gebracht terwijl de andere auto met haar vriendin Jen net aankomt op de parkeer plaats. Binnen komt ze bij een balie waar ze nogmaals gefouilleerd wordt en al haar tas schoenen en persoonlijke dingen op de balie worden gelegd.

"Wat is u naam?"

"Tess Gronderling"

"Geboortedatum en plaats?"

"Vijfentwintig januari negentienachtnegentig, in Alkmaar"

De agent vult alle vragen in op een formulier en als alle vragen ingevuld zijn wordt Tess naar een cel gebracht.

"Neemt u plaats, er zal later iemand komen om u te verhoren. Mocht er iets zijn dan kunt u op de bel drukken" de agent verlaat de cel en met een klap gaat de celdeur dicht.

Tess heeft geen besef van de tijd ze gaat huilend in de foetushouding op het bankje liggen, en blijft zo liggen tot er iemand de deur opent het is een agent die de cel binnen gelopen komt.

“Kom opstaan en meelopen!” Zegt de man die in haar cel staat en haar bij haar arm beet pakt.

Tess strubbelt niet tegen maar klimt overeind en volgt de agent door de hal met alle cellen naar een deur achterin waarop staat ‘verhoorkamer’, de man opent de deur en Tess loopt naar binnen. In de kamer staat een tafel en aan de tafel zitten een man en een vrouw in alledaagse kleding. Ze neemt plaats aan de tafel en de vrouw begint met te vertellen waarom Tess meegenomen is en dat ze recht heeft op een advocaat en dat ze net tot antwoorden verplicht is. Tess knikt en zit met gebogen hoofd staren naar de tafel. Wij hebben net met Jen gesproken en zei heeft ons haar verhaal verteld en nu zijn wij erg benieuwd naar jouw verhaal, wil je zelf vertellen wat er gebeurd is of heb je liever dat wij vragen stellen. Tess kijkt op en antwoord. “Nee ik wil het wel vertellen.” De agenten leunen achterover en luisteren naar het verhaal van Tess.

Het is maandag en Tess komt uitgeput thuis vanuit haar werk, het was een lange en zware dag. Het is vrijdag en vanavond gaat ze samen met haar vriendin Jen een drankje doen bij hun stamcafé waar ze elke vrijdag avond te vinden zijn. Onderweg naar de douche gooit ze haar kleding in de wasmand en stapt onder de warme douche. Terwijl ze haar lange zwarte haar wast denkt ze aan haar nieuwe vriendje Thomas, die ze onlangs in het café had leren kennen. Het klikte meteen en ze was ook smoorverliefd geworden op de twee jaar oudere Thomas afgelopen weekeinde was hij ook bij haar blijven slapen en hopelijk komt hij dit weekeinde weer als hij op tijd uit zijn werk is en nog op de trein kan stappen. Ze schikt op van het geluid van haar telefoon. Ze draait de kraan van de douche dicht en wikkelt een handdoek om haar hoofd, en met een andere droogt ze zich af. En wikkelt deze om haar heen. Ze pakt haar telefoon en ziet dat het een berichtje is van Jen.

He schat weet je al wat je gaat aantrekken vanavond

Nee ik heb nog geen idee, jij?

Ik ga voor dat rokje wat ik gekocht had van de week, die blauwe.

Oh ja, die is leuk, ik ga snel weer verder moet ook nog eten en dan zie ik je straks schat xxx.

Is goed tot straks xxx.

Tess legt haar telefoon weer weg en loopt naar haar slaapkamer en zoekt naar een mooie outfit om aan te trekken voor vanavond. Tess heeft absoluut geen zin om moeilijk te doen, een zwarte broek en een wit shirt is prima voor vandaag. “Het is niet alsof ik nog iemand hoeft te versieren vandaag” zegt ze met een brede lach tegen zichzelf in de spiegel. Tess pakt een haardroger, droogt haar haar en als ze het ook geborsteld heeft doet ze haar make-up op en loopt ze naar de keuken waar ze bijna struikelt over haar kat “Kijk uit waar je loopt, ik struikelde bijna” zegt ze terwijl ze de kat aait over haar kopje. Ze opent de koelkast alwetend dat daar niks in staat en doet deze dan ook meteen weer dicht. En pakt haar telefoon

He lieverd zal ik anders onderweg weer iets meenemen en dan eten we bij jou?

Dat is goed schat ik zie je straks en je weet wat ik wil he xxx

Komt goed xxx

Op datzelfde moment komt er en berichtje binnen van Thomas

Hey schatje wat trek je aan vanavond?

Ze maakt een foto en verstuurd die. Thomas antwoordt met alleen een kwijlende emotie, ze lacht en stopt haar telefoon in haar tasje en pakt haar sleutels om de deur uit te gaan. Onderweg naar Jen haalt Tess hetzelfde als altijd een patatje speciaal en een frikandel voor Jen, een patat speciaal met een Kaassoufflé voor zichzelf bij de snackbar bij Jen op de hoek. Ze maakt een praatje met Angela de eigenaar van de zaak "Heb je het gehoord Tess ze hebben hier verderop een man gearresteerd die met zoon groot mes liep te zwaaien" Angela beweegt haar handen uit elkaar tot ze ongeveer op een meter uit elkaar zijn. "Dat meen je niet? Dat is toch geen mes meer maar eerder een zwaard. De meiden lachen en praten nog wat verder tot de bestelling klaar is "kijk is aan Tess ik zie je volgende week wel weer, en een dikke kus aan Jen" "Zal ik doen!" Tess pakt het tasje aan en verlaat de snackbar weer op weg naar Jen haar huis. Als ze aankomt hoort ze dat Jen ruzie aan het maken is met iemand. Het zal wel weer die irritante buurman zijn, die man heeft altijd iets te klagen zo belt hij meermaals de politie omdat andere in de buurt een feestje hebben of omdat iemand volgens deze meneer in de drugshandel zit of wapens heeft. Als ze dichterbij komt ziet ze inderdaad dat Jen tegenover haar buurman staat en dat ze elkaar de huid vol schelden Tess loopt ernaartoe en houdt haar vriendin tegen voor dat die iets doet waar ze spijt van zal krijgen. "Oh daar hebben we die domme doos ook weer!" zegt hij met een brede lach terwijl hij Tess aankijkt. Tess pakt Jen bij haar arm en duwt haar weg. "Kom we gaan geen aandacht besteden aan deze idioot" Roept Tess terwijl ze op schikt van een harde klap tegen haar billen. Ze draait zich om en geeft de man een klap in zijn gezicht en loopt samen met Jen snel naar binnen voor dit uit de hand loopt. "Wat een hufter ik doe die man nog eens iets aan!" roept Jen terwijl ze naar binnen lopen. Als de meiden eenmaal binnen zijn en even diep ademhalen en tot rust komen zet Tess de tas met eten op tafel "kom op Jen laten we wat eten voor dat we gaan stappen" ze schikken op van de deur bel. Het zal toch niet weer die vervelende buurman zijn Jen vliegt woest naar de deur en opende deze met een ruk "Wat mot je!" Roept ze terwijl ze schikt van de twee politieagenten die voor haar deur staan. "Oh sorry agenten ik dacht dat het mijn vervelende buurman weer was" "Nee, maar daarom zijn wij hier wel mevrouw, meneer heeft ons gebeld omdat er het een en ander gebeurt zou zijn" "komt u binnen heren dan vertellen wij u wat er gebeurd is "de meiden vertellen precies wat er gebeurd is en waarom dat Tess de man een klap verkocht had. De agenten verlaten de woning weer en gaan in gesprek met de buurman. De meiden vervolgen hun maaltijd en praten over Thomas en over Bram de jonge waar Jen mee date. "Oh had ik al gezegd dat Bram zo ook hier heen komt." "Nee, maar dat geeft niet ik wil hem wel ontmoeten."

Een half uurtje later staat Bram voor de deur en hij stelt zich netjes voor aan Tess "Zo ik heb veel over jou gehoord Tess maar je bent knapper dan ik dacht." Tess schikt van wat Bram zegt wat maakt het uit hoe ze er uit ziet hij is hier toch voor Jen. Hij gaat tussen de meiden in zitten en slaat zijn arm om Jen heen. "Zo hebben jullie lekker gegeten?" "Ja we zijn net uitgegeten Bram" antwoordt Jen. Jen steekt een sigaret op en zet een muziekje op terwijl Bram met zijn hand tegen Tess haar been wrijft. Ze kijkt hem boos aan en hij knipoogt naar haar terwijl hij doorgaat met het strelen van haar been. Tess weet niet wat haar overkomt moet ze nu iets zegen tegen Jen of niet of is dit gewoon een geintje van Bram. Maar hij gaat rustig door en glijdt langzaam over haar been richting haar kruis, maakt ze duwt zijn hand weg in de hoop dat hij stopt en dan zal ze later wel met Jen praten als die haar dan maar gelooft. Bram stop inderdaad en streelt nu over de been van Jen. Jen staat op om naar de wc te gaan en op dat moment gaat er bij Tess niets anders door har hoofd dan nu ben ik alleen met hem, hij kijkt haar aan en knipoogt met een Breede grijns op zijn gezicht. Terwijl hij zijn hand meteen in haar kruis legt en zegt "zullen we het anders met ze drietjes doen." Tess duwt hem weg "Rot op viezerik ik heb een vriend en Jen is mijn beste vriendin" Maar hij stopt niet en komt dichterbij tegen haar aan zitten en begint haar in haar nek te kussen terwijl haar overal streelt. Tess verkramp

en weet niet meer wat ze moet doen tot ze de deur hoort en hij meteen stopt. Jen komt binnen en gaat weer op de bank zitten “wat zijn jullie stil, gaat alles goed hier?” ja helemaal top Jen” antwoord Bram terwijl hij haar weer begint te strelen en niet veel later fluistert hij iets in Jen haar oor die hem wegduwt. “Ben je helemaal gek geworden” Tess weet wel wat hij haar gevraagd heeft maar voor dat ze het weet voelt ze een klap tegen haar hoofd en wordt alles zwart voor haar ogen.

Als ze wakker wordt en op kijkt ziet ze naast zich Jen vastgebonden en bewusteloos op de grond. Tess is zelf ook vastgebonden en boven haar ziet ze Bram met die vieze brede glimlach. “Oh je bent wakker nou ja dan ben jij als eerst aan de beurt.” zegt hij terwijl hij broek met veel geweld omlaag trekt. Op dat moment wordt ook Jen wakker “Bram jij vuile teringhond wat denk je dat je aan het doen bent!” roept Jen door de tape op haar mond heen, terwijl ze zich probeert los te wurmen uit het touw om har handen en benen. Bram lacht en tilt haar jurkje omhoog en blijft stilstaan, hij bekijkt de meiden met een brede glimlach op zijn gezicht. “Zo wie van jullie wil er eerst?” de meiden doen alles om los te komen maar het helpt niet en beiden geven ze zich over voor wat er komen gaat wetende dat ze niets kunnen doen. “Nou dan begin ik maar bij jou” zegt hij terwijl hij Tess beetpakt en meeneemt naar de bank waar hij haar neerlegt en haar overal begint te betasten. Tess geeft zich huilend over wetende dat ze niets kan doen en hoe korter het duurt des te beter het is. Ze ziet hoe hij ze broek laat zakken en op haar komt liggen. Ze sluit haar ogen en denkt aan leuke dingen van vroeger dingen waar ze gelukkig van werd zoals de vakanties met de ouders van Jen, ze mocht dan vaak mee omdat haar ouders geen geld hadden voor een vakantie en moesten werken. Tess voelt dat bram op haar komt liggen en stil blijft liggen en als ze haar ogen opent ziet ze boven zich Jen staan met een bebloed mes in haar handen, ze kijkt en ziet dat Bram niet meer beweegt en boven op har ligt, Jen duwt hem weg en maakt Tess los en vallen in elkaars armen. “Het spijt me zo Jen, ik weet niet wat ik moet zegen” Jen pakt haar broek trekt deze aan en kijkt naar Bram die naakt in een grote plas bloed ligt en als ze op kijkt ziet ze ook al het bloed op haar shirt zitten. Ze wordt misselijk en rent naar buiten. Terwijl Tess de politie belt en achter haar vriendin aan gaat naar buiten.

De agenten luisteren haar verhaal aan en noteren alles. Als beide verhoord zijn en alles op papier staat, mogen ze naar huis en zullen ze verder ook niet vervolgd worden omdat het uit noodweer was en iets wat de meiden nog niet wisten was dat hij het overleefd heeft. Tess had hem drie keer gestoken maar hij zou het overleefd hebben en als zodra hij uit het ziekenhuis komt dan wordt hij vervolgd voor zijn daden. Na alles zijn de meiden samen in therapie gegaan om het te verwerken en hun leven weer op te pakken, terwijl Bram veroordeeld werd voor 8 jaar celstraf waarvan 3 jaar voorwaardelijk en een verbod kreeg om in de buurt van de meiden te komen of contact met hen op te zoeken.